

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců Mgr. Ondřeje Mráky a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **V. V. N.**, zastoupen Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 1. 11. 2016, č. j. 46 A 68/2015 - 41, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 8. 6. 2015, č. j. MV-71503-5/SO-2015, žalovaná zamítla odvolání žalobce (dále jen „stěžovatel“) a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 31. 3. 2015, č. j. OAM-16128-31/PP-2013, kterým byla zamítnuta žádost stěžovatele o povolení k přechodnému pobytu na území České republiky z důvodu nesplnění podmínek uvedených v § 87b odst. 1 ve spojení s § 15a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v relevantním znění, neboť stěžovatel není rodinným příslušníkem občana Evropské unie.

Stěžovatel napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“), který ji rozsudkem ze dne 1. 11. 2016, č. j. 46 A 68/2015 - 41, zamítl.

Stěžovatel současně s podáním žaloby požádal, aby jí byl přiznán odkladný účinek. Tomuto návrhu krajský soud vyhověl a usnesením ze dne 27. 7. 2015, č. j. 46 A 68/2015 - 24, žalobě odkladný účinek přiznal.

Rozsudek krajského soudu následně stěžovatel napadl kasační stížností. Zároveň navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatel odůvodnil tím, že by nepřiznání odkladného účinku a jeho nucené vycestování z území České republiky, aby se vyhnul správnímu vyhoštění a negativním důsledkům s tím souvisejícím, znamenalo citlivý zásah do jeho soukromého a rodinného života. Stěžovatel má na území České republiky v podstatě celou rodinu. Se svou sestrou a jejím synem sdílí společnou domácnost. V České republice pobývá také jeho manželka a jeho nezletilé děti, přičemž jeho děti se v České republice narodily a navštěvují zde základní, resp. mateřskou školu. Opuštění rodiny by pro stěžovatele znamenalo významný zásah do jeho života, ve kterém spatřuje újmu, která nemůže být srovnatelná s újmou, jež by mohla vzniknout někomu jinému. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nemůže být dle stěžovatele dotčen ani žádný veřejný zájem. Nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti by rovněž došlo k zásahu do stěžovatelova práva na spravedlivý proces, k němuž patří také to, aby se stěžovatel osobně účastnil soudního řízení, resp. měl možnost být v přímém kontaktu se svým právním zástupcem. Ke své argumentaci stěžovatel odkázal na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100, a ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76.

Žalovaný se do vydání tohoto usnesení k návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Je třeba zdůraznit, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je mimořádným institutem, kterým Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není případně jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných a dokládaných stěžovatelem a dále skutečností vyplývajících ze soudního spisu a napadeného rozhodnutí žalované dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s. jsou naplněny.

Nejvyšší správní soud souhlasí se stěžovatelem, že vzhledem k jeho stávajícím poměrům, jak je vylíčil v návrhu na přiznání odkladného účinku a jak vyplývají ze soudního spisu, by nucené opuštění České republiky pro něho mohlo znamenat zásah do jeho rodinného života. Především je však podstatné, že pro výkon stěžovatelova ústavního práva na spravedlivý proces je nezbytné, aby stěžovatel mohl zůstat na území České republiky do skončení řízení o jeho kasační stížnosti. Byť je stěžovatel v tomto řízení v souladu s požadavkem soudního řádu správního zastoupen advokátem, náleží k právu na spravedlivý proces i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se

pokračování

svým zástupcem, udělovat mu pokyny pro výkon zastoupení, poskytovat mu potřebnou součinnost atd. Nejvyšší správní soud proto spatřuje nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, spojenou s nuceným opuštěním České republiky před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti stěžovatele, zejména v možné újmě na výkonu jeho práva na spravedlivý proces. Při zajištění tohoto práva přitom nelze spoléhat ani na možnost vydání krátkodobého víza např. za účelem účasti na jednání soudu, neboť podle § 171 písm. a) zákona o pobytu cizinců je rozhodnutí o neudělení víza vyloučeno ze soudního přezkumu (srov. též usnesení Ústavního soudu ze dne 15. 2. 2016, sp. zn. I. ÚS 2793/15, ve věci, v níž byla zamítnuta žádost cizinky o udělení krátkodobého víza za účelem účasti na jednání odvolacího soudu v řízení, ve kterém vystupovala jako žalobkyně).

Zároveň Nejvyšší správní soud vychází z toho, že pokud by nedošlo k odkladu právních účinků pravomocného rozhodnutí o zamítnutí žádosti stěžovatele o povolení k přechodnému pobytu na území České republiky do doby meritorního rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, je zde reálné nebezpečí, že by byl stěžovatel skutečně nucen ještě před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu opustit území České republiky.

Je sice pravdou, že k bezprostřednímu opuštění území České republiky by mohl být stěžovatel donucen až v souvislosti s rozhodnutím o jeho správním vyhoštění, nicméně tato skutečnost nemůže být podle názoru Nejvyššího správního soudu důvodem k zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku. Jen stěží lze předpokládat, že stěžovatel má předejít případné zmiňované újmě tím, že bude vědomě porušovat zákon nelegálním pobytem na území České republiky a vystavovat se riziku, že mu bude uděleno správní vyhoštění, s nímž je navíc vždy spojen zákaz pobytu na území Evropské unie na určitou dobu. V daném případě lze tedy nalézt příčinnou souvislost mezi právními účinky žalobou napadeného rozhodnutí a možným vznikem újmy na straně stěžovatele.

Nejvyšší správní soud posoudil žádost o přiznání odkladného účinku i z hlediska zbývajících podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Neshledal přitom, že by se přiznání odkladného účinku v daném případě, tedy umožnění pobytu stěžovatele na území České republiky do doby rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o jeho kasační stížnosti, jakkoli negativně dotklo práv třetích osob, ani že by takové rozhodnutí bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek, neboť s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že v daném případě jsou podmínky § 73 odst. 2 s. ř. s. naplněny. Vzhledem k tomu, že žalobě stěžovatele proti pravomocnému rozhodnutí o zamítnutí žádosti stěžovatele o povolení k přechodnému pobytu již byl odkladný účinek přiznan krajským soudem, postačí v tomto případě, že se přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti pozastavují až do skončení řízení o kasační stížnosti právní účinky přezkoumávaného rozsudku krajského soudu, neboť tím se fakticky dočasně obnovuje také odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí žalovaného.

Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti přitom Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 7. prosince 2016

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu